

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De hæresi Iouiniani & Manichæi, quas collidit Hieronymus. H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

vel excidi ei⁹ seueritate mereamur: quia in potestate nostra non est, nisi quod nostram sequitur voluntatem: quæ cum præparatur à domino, facile fit opus pietati, setiam quod impossibile & difficile fuit.

Aliud testimonium.

*In exposit.
propos. 60.
in fine.*

*Ibid. 61. in
fine.*

*Lib 1. retrah.
ad medium.*

*Cap. 5. ad finem
tom. 7.*

In expositione quoque quarundam propositio- nū epistolæ ad Romanos quædam August. inter- ferit, quæ videntur huic doctrinæ gratiæ aduer- sari. Ait enim, Quod credimus nostrum est: quod autem bonum operamur, illius est qui credenti- bus dat Spiritum sanctum. & paulo post. Nostrum est credere & velle: illius autem dare credentibus & volentibus facultatem bene operandi perspi- ritum sanctum. Quæ qualiter intelligi debeant August. in libro retract. aperit dicens. Verum est quidem à Deo esse quod operamur bonum: sed eadem regula utriusque est, & volēdi scil. & faciē- di: & utrumque ipsius est, quia ipse præparat vo- luntatem, & utrumque nostrum est, qant non sit nisi volentibus nobis. Illa itaque profecto nō dixisset, si iam scirē etiā ipsā fidē inter sp. S. munera reperiri.

Adhuc addit aliud quod videtur contrarium.

Illud etiam diligenter est inspicendum, quod August. in lib. de prædestinat. Sanctorum ait, scil. quod posse habere fidem sicut posse habere charitatem, natura est hominum: habere autem fidē sicut habere charitatē, gratia est fidelium. Quod non ita dictum est, tanquam ex libero arbitrio valeat haberi fides vel charitas: sed quia aptitudinē naturalem habet mens hominis ad credendum vel diligendum, quæ Dei gratia præuenta credit & diligit: quod sine gratia non valer.

Testimonio Hieronymi astruit, quod tenendum sit de gratia & libero arbitrio: ubi triplex heres is inducitur, scili- cet Iouinianis, Manichæi, Pelagii.

Id ergo de gratia & libero arbitrio indubitatiter tenea-

teneamus, quod Hieronymus in explanatione ^{Hieron. in}
 dei catholicæ ad Damasum papam, Iouiniani, & ^{expositio-}
 Manichæi, & Pelagii errores collidens docet: Li- ^{Symboli, in}
 berum, inquit, sic confitemur arbitrium, ut dicā- ^{fine, tom. 4.}
 mus nos semper indigere Dei auxilio, & tam illos
 errare qui cum Manichæo dicunt, hominem peccatū
 vitare non posse, quam illos qui cum Iouini-
 niano asserunt, hominem non posse peccare. V-
 terque tollit arbitrii libertatem. Nos vero dici-
 mus hominem semper & peccare & non peccare
 posse, ut semper nos liberi confitemur esse arbi-
 trii. Hęc est fides quam in catholica Ecclesia didi-
 cimus, & quam semper tenuimus.

VTRVM HOMO ANTE PECCA-
 tum eguerit gratia operante & cooperante.

DISTINCT. XXIX.

A

POST hęc considerandum est, utrum homo an-
 te peccatum eguerit gratia operante & coopé- ^{De potesta-}
 rante Ad quod breuiter dicimus, quia non co- ^{te lib. arb.}
 operante tantum, sed etiam operante gratia indi- ^{primi homi}
 gebat, non quidem secundum omnem operandi ^{nis: utrum}
 modum operantis gratia: operatur n. liberando ^{f. eguerit gra}
 & præparando voluntatem hominis ad bonum. ^{tia operante}
 Egebat itaque homo ea, nō vt liberaret voluntä- ^{& cooperan-}
 tē suam, q̄d p̄eccati serua non fuerat, sed vt præ- ^{te secundum}
 pararet ad volendum efficaciter bonum quod per ^{statum na-}
 sē nō poterat. Nō enim poterat bonum metiri si- ^{tura & insitu-}
 ne gratia, v. Au. in Enchirid. euidenter tradit. Illā, C. p. 106. in
 inquit, immortalitatem in qua poterat nō mori ^{principio}
 natura humana, perdidit per libertū arbitriū, hęc ^{tomo 3.}

vero in qua nō poterat mori acceptura est per gra-
 tiā, quā fuerat, si non peccasset, acceptura per me-
 ritū: quāvis sine gratia nec tūc ullū meritū esse po-
 tuisset, q̄a etsi peccatum in solo erat arbitrio consti-
 tutū, nō tamē iustitiæ habendę vel retinendę suf-

Ee ficie-